

CHÚA NHẬT TUẦN VI MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM C

- ⇒ Đây Chúa phán: “Khôn thay cho kẻ tin tưởng người đời, họ nương tựa vào sức mạnh con người, còn tâm hồn họ thì sống xa Chúa. Họ như cây cỏ trong hoang địa, không cảm thấy khi được hạnh phúc; họ ở những nơi khô cháy trong hoang địa, vùng đất mặn không người ở. Phúc thay cho người tin tưởng vào Thiên Chúa, và Chúa sẽ là niềm cậy trông của họ. Họ sẽ như cây trồng nơi bờ suối, cây đó đâm rễ vào nơi ẩm ướt, không sợ gì khi mùa hè đến, lá vẫn xanh tươi, không lo ngại gì khi nắng hạn mà vẫn sinh hoa kết quả luôn. (Gr 17:5-8)
- ⇒ Anh em thân mến, nếu Đức Kitô được rao giảng rằng Người đã từ cõi chết sống lại, thì làm sao có người trong anh em cho rằng không có sự sống lại từ cõi chết? Vì nếu kẻ chết không sống lại, Đức Kitô cũng đã không sống lại. Nếu Đức Kitô đã không sống lại, thì lòng tin của anh em cũng là hão huyền, và hiện anh em vẫn còn ở trong tội lỗi của anh em. Như thế ai đã chết trong Đức Kitô, cũng bị tiêu huỷ cả. Nếu chúng ta chỉ hy vọng vào Đức Kitô trong cuộc đời này mà thôi, thì chúng ta là những người vô phúc nhất trong thiên hạ.
- Nhưng không, Đức Kitô đã từ cõi chết sống lại, là hoa quả đầu mùa của những người đã yên giấc. (1 Cr 15:12. 16-20)
- ⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu từ trên núi xuống cùng với mười hai tông đồ, và dừng lại trên một khoảng đất bằng; ở đó có đông môn đệ và một đám đông dân chúng từ Giuđêa, Giêrusalem, miền duyên hải Tyrô và Sidon kéo đến để nghe Người giảng và xin Người chữa bệnh tật. Bấy giờ Người đưa mắt nhìn các môn đệ và nói:
1. **Phúc cho** các người là những kẻ nghèo khó, vì nước Thiên Chúa là của các người.
 2. **Phúc cho** các người là những kẻ bây giờ đói khát, vì các người sẽ được no đầy.
 3. **Phúc cho** các người là những kẻ bây giờ phải khóc lóc, vì các người sẽ được vui cười.
 4. **Phúc cho** các người, nếu vì Con Người mà người ta thù ghét, trục xuất và phỉ báng các người, và loại trừ tên các người như kẻ bắt lương. Ngày ấy, các người hãy hân hoan và reo mừng, vì như thế, phần thưởng các người sẽ bội hậu trên trời. Chính cha ông họ cũng đã đối xử với các tiên tri y như thế.

11. Nhưng *khốn cho* các người là kẻ giàu có, vì các người hiện đã được phần an ủi rồi.

22. *Khốn cho* các người là kẻ đã được no nê đầy đủ, vì các người sẽ phải đói khát.

33. *Khốn cho* các người là kẻ hiện đang vui cười, vì các người sẽ ưu sầu khóc lóc.

44. *Khốn cho* các người khi mọi người đều ca tụng các người, vì chính cha ông họ cũng từng đối xử như vậy với các tiên tri giả". (Lc 6:17. 20-26)

Đức Giêsu Kitô khai giảng con đường cứu độ, con đường về lại Nước Trời, bằng bản tuyên ngôn về Hiến Chương Nước Trời.

Chúng ta thử đặt mình trong số hàng ngàn người đã theo Giêsu, đích thân nghe lời giảng dạy và nhất là nghe chính miệng Người nói ra bản tuyên ngôn Nước Trời, với những lời dẫn giải xét ra rất chi tiết cụ thể, tưởng rằng không còn gì rõ ràng hơn: "Anh chị em đừng tưởng rằng Tôi đến để hủy bỏ Lễ Luật và các Tiên tri. Tôi đến không phải để hủy bỏ mà để làm cho trọn..."; "Anh chị em đã nghe điều răn... Còn Tôi, Tôi bảo cho anh chị em biết..." (Mt. 5:18-37).

Chắc hẳn vừa lắng nghe, chúng ta vừa có thể có những phản ứng khác nhau :

1. **vui mừng và hy vọng**, nếu chúng ta thuộc đám dân nghèo, tâm thường, những mơ ước tìm được nguồn an ủi, dầu chỉ là một lời xoa dịu hứa hẹn ủi an cho cuộc đời vốn lam lũ khổ cực, được phần dễ chịu hơn và nuôi hy vọng hơn vào tương lai... "**được chúc phúc**";

2. nhún vai dửng dưng, thoáng ngạc nhiên vì những lời xem ra "chướng tai" = nghèo rớt mồng tơi, 'làm ngày không đủ tranh thủ làm đêm' để kiếm sống nuôi thân, nuôi bầy con... mà là "phúc thay!" ư ?

3. nhàm chán quá - biết rồi rõ khổ! Ông nào Bà nào cũng đao to búa lớn, tuyên bố vung vít, hứa hẹn đủ điều... mong lời cuốn thu hút người ta theo mình, đạt được mục đích rồi thì “nhà lầu - biệt thự - xe hơi chứ dạt gì mà không hưởng?!
4. nếu đường về lại Nước Trời mà đòi hỏi và khó khăn quá như vậy thì ai mà tìm về cho nổi ? (Mt. 20:25)
5. ông Giêsu "mất trí" rồi sao? (Marcô 3:21): tuyên bố những điều trái ngược với ước muốn 'tự nhiên' của loài người !
6. v.v và v.v....

Tựu trung, Đức Giêsu "*có mệnh làm có cho nhiều người bỏ nhà và chối dậy, và làm dấu gọi lên chống đối...*" (Luca 2:34).

Trong cuộc sống thực tế, nhất là đối với người Việt hải ngoại, khi chúng ta mới chân ước chân ráo bước vào đất Mỹ, Pháp, Úc, hay một quốc gia tự do nào đó, chúng ta đều rậm rạp lắng nghe và tuân theo sự chỉ dẫn của người hướng dẫn. Lắm lúc rất bực mình khó chịu, nhưng cũng dần lòng - chẳng những dần lòng mà còn sung sướng và an tâm vì đã nghe được hết các điều chỉ dẫn và vui mừng đã thi hành đúng, trọn vẹn các chỉ dẫn đó... Nhắc lại "chuyện xưa" : ngay sau ngày 30-4-1975, một số người còn kẹt lại tại Việt Nam đã mất ăn mất ngủ, tâm thần xao xuyến lo âu, bực rứt hồi hộp suốt một ngày một đêm... chỉ vì "không kịp trình diện" để "được khoan hồng!"

Phải chăng chúng ta háo hức rậm rạp lắng nghe và tuân hành chỉ thị hoặc chỉ dẫn, để đạt được một việc mà chúng ta cho là có lợi cho bản thân mình?

Cũng thế, dù chúng ta phản ứng cách nào đi nữa đối với Lời Hằng Sống của Đức Kitô, chúng ta cũng phải biết rằng chỉ có một con đường duy nhất dẫn đến một mối lợi vĩnh cửu là đạt đến Nước Trời : lắng nghe và thi hành Lời chỉ dạy và dẫn lối của Đấng từ Trời xuống.

Vấn đề là chúng ta có nhận thức và cảm nhận được mối lợi vĩnh cửu đó hay không?

Đề nghị anh chị em đi dâng lễ Chúa Nhật VI mùa Thường niên, hát tụng ca Allêluia trước khi công bố Tin Mừng, chúng ta lắng đọng tâm hồn, khẩn khoản cầu xin Thần Khí Thiên Chúa cho chúng ta biết "đón nhận" Đức Kitô chính là "Ngôi Lời của Thiên Chúa đã mặc xác phàm và đến-ở-với-chúng-ta", cùng lắng nghe và tuân giữ Lời Người chỉ dạy trên đường về lại Quê Trời, để được "Người làm cho chúng ta trở thành con cái của Thiên Chúa", nghĩa là được chung hưởng mối lợi vĩnh cửu trong Nước Trời.

CHÚA GIÊSU NGỰ TRỊ LÒNG TA! - LUÔN LUÔN!